

УДК 658:005.5

ІННОВАЦІЇ ЯК ІНСТРУМЕНТ АДАПТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Студ. М.О. Сомов, гр.Мг-УІД-1-17

Науковий керівник ст. викл. Н.М. Кирилко

Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання. Метою дослідження є вивчення інновацій як інструменту адаптивного управління на підприємстві. Важливим завданням на шляху розв'язання проблем адаптивного управління. Перехід підприємств до інноваційної моделі розвитку є підвищення рівня адаптованості підприємства до інновацій слід розглядати як ключовий фактор стимулювання його інноваційної активності.

Об'єкт та предмет дослідження. Об'єктом дослідження є система інноваційної адаптації підприємства, а також розробка відповідної структурно-функціональної схеми процесу адаптації підприємства до інноваційного розвитку.

Предметом дослідження є ідеї та пропозиції (в багатьох випадках засновані на результатах відповідних спеціальних наукових досліджень та інженерних розробок), що можуть стати основою створення нових видів продукції чи значно поліпшити споживчі характеристики (технічні, економічні тощо) наявної продукції, створення нових процесів, послуг.

Інноваційна діяльність – діяльність, яка спрямована на використання і комерціалізацію результатів наукових досліджень та розробок і зумовлює випуск на ринок нової конкурентоздатної продукції та послуг.

Слід зазначити, що інноваційна адаптованість підприємства – це інструмент, який характеризує рівень стійкості підприємства в окремих еволюційних фазах його життєвого циклу на траєкторії інноваційного розвитку [1] (рис.1).

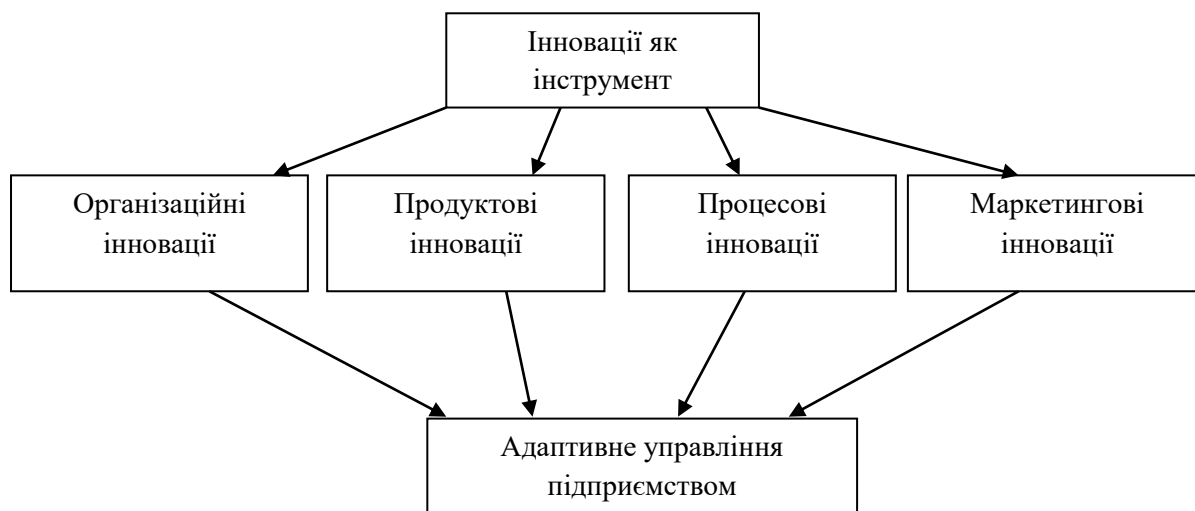

Рисунок 1 – Інновації як інструмент адаптивного управління

Однією з визначальних передумов розробки науково-методичного інструментарію оцінювання рівня інноваційної адаптованості підприємства є виявлення закономірностей процесу адаптації підприємства до інноваційного розвитку, пов'язаних із часовими характеристиками інноваційного процесу.

Методи та засоби дослідження. Організаційні інновації на підприємстві є організаційним удосконаленням його функціонування як цілого, а також окремих підрозділів з метою одержання відповідних економічних результатів. Вони можуть

поділятися на дві основні форми: що, не пов'язані з технічними інноваціями, метою яких є поліпшення діяльності та використання наявних трудових і фінансово-матеріальних ресурсів; організаційні інновації, викликані технічними інноваціями, з якими вони активно взаємодіють і сприяють зростанню економічної ефективності.

Наукова новизна та практичне значення отриманих результатів. Сучасним підприємствам, що функціонують у складному соціально-економічному середовищі, слід постійно створювати і впроваджувати різноманітні інновації для забезпечення ефективної діяльності у ринковій економіці. Необхідність інноваційної діяльності зумовлена загальною закономірністю розвитку та прогресу індивідуального й суспільного відтворення. Вихід з економічної кризи будь-якого підприємства неможливий без здійснення інноваційно-інвестиційної діяльності, спрямованої на оновлення виробництва на принципово новій, конкурентній основі.

Інноваційна діяльність – діяльність, що спрямована на використання і комерціалізацію результатів наукових досліджень та розробок і зумовлює випуск на ринок нових конкурентоздатних продукції та послуг. Й. Шумпетер [2] інновацію визначає як «непостійне проведення нових комбінацій» у таких випадках: запровадження нової продукції, тобто продукції, з якою споживачі ще не знайомі, або її нового різновиду; запровадження нового методу виробництва, який ще не випробуваний практично у даній галузі виробництва; пошук нового ринку збуту, тобто ринку, на якому дана галузь промисловості даної країни раніше не була присутня, незалежно від того, чи існував цей ринок раніше, чи ні.

Висновки Таким чином, систематизація та узагальнення інформації, отриманої в результаті огляду публікацій, в яких досліджено закономірності циклічної динаміки інноваційних процесів, дає нам підстави зробити наступні висновки щодо взаємозв'язку між закономірностями процесу адаптації підприємства до інноваційного розвитку і життєвим циклом підприємства.

По-перше, адаптація підприємства до інноваційного розвитку – це безперервний процесом, який супроводжує інноваційні процеси на підприємстві впродовж всього його життєвого циклу.

По-друге, оскільки інноваційний процес є циклічним, то відповідно і процес адаптації підприємства до інноваційного розвитку теж має циклічний характер.

Закономірності зміни фази стадій життєвого циклу підприємства на траєкторії інноваційного розвитку обумовлюють циклічність процесу адаптації підприємства до інноваційного розвитку. Всі структурні елементи у циклічному ланцюзі, що моделюють динаміку процесу адаптації підприємства до інноваційного розвитку, відповідають циклічній структурі процесу інноваційного розвитку підприємства.

Ключові слова: адаптивне управління, інноваційна діяльність, організаційні інновації, продуктові інновації, маркетингові інновації, процесові інновації.

ЛІТЕРАТУРА

1. Кирилко Н.М. Управління інноваційними процесами виставкової діяльності підприємства-експонента / Virtus: Scientific Journal / Editor-in-Chief M.A. Zhurba – September №16, 2017. – с. 184-188.

2. Шумпетер Й. Теорія економічного розвитку (Исследование предпринимательской прибыли, кредита, процента и цикла конъюнктуры) / Й. Шумпетер; пер. с нем. – М.: Прогресс, 1982. – 453 с. [11, с. 194]

3. Коваленко Н. В. Сутність поняття „адаптація” в контексті інноваційного розвитку підприємства / Н. В. Коваленко, Н. В. Гонтова // Економічний вісник Донбасу. – 2012. – № 2 (28). – С. 147 – 154.

4. Крисько Ж. Л. Адаптація підприємства до зовнішнього середовища через механізм реструктуризації / Жанна Крисько // Галицький економічний вісник. - 2009.- №2.